

GRAN KIRKELIGE FELLESRÅD
RÅDHUSVEGEN 39
2770 JAREN

”STATEN OG DEN NORSKE KIRKE – ET TYDELIG SKILLE”

Høringsuttalelse fra Gran kirkelige fellesråd, Sak 49/14:

- **Den norske kirke som rettssubjekt**

”Vi støtter den balansen som her søkes uttrykt gjennom at ”soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke og kan ikke løses fra denne. Den norske kirke så vel som det enkelte sokn har selv rettigheter og forpliktelser, er part i avtaler med private og offentlige myndigheter og har partstilling overfor domstol og andre myndigheter”

For at ikke kirken skal fremstå som 1280 ulike enheter er det samtidig nødvendig med en felles, samlende struktur. Som Den norske kirkes øverste organ, støtter vi at kirkemøtet opptrer på vegne av det sentrale rettssubjektet. MEN det er også viktig at det sentrale rettssubjektet ikke svekker soknets selvstendighet.

Kirkemøtet og andre nasjonale organer skal bare kunne gripe inn i soknets selvstendig myndighet når dette er hjemlet i lov og de sentrale kirkelige myndigheter bør fortsatt kunne fastsette visse rammer og vilkår for virksomheten i soknene, for eksempel liturgiske bestemmelser.

- **Den norske kirke som arbeidsgiver**

Vi støtter at Kirkemøtet bør få myndighet til å organisere prestedtjenesten, treffe bestemmelser om hvordan arbeidsgivermyndigheten overfor prestene skal ivaretas og hvilke organer for det nye rettssubjektet som skal ha ansvar for de ulike arbeidsgiverfunksjonene.

Vi ser at det er en løsning å plassere arbeidsgivermyndigheten i en fremtidig kirke sentralt, men mener at konsekvensene av en slik ordning veid opp mot de andre alternativene, ikke er tilstrekkelig utredet. Vi synes derfor at vi ikke pr. dato kan støtte en slik plassering. Den gir for sterke føringer.

- **Lovregulering av prestedtjenesten**

Departementet foreslår å lovfeste sognets rett til å bli betjent av prest i Kirkeloven §2. «Hvert sogn skal være betjent av prest, hvert prosti av prost og hvert bispedømme av biskop.»

Presten har en faglig uavhengighet – i kraft av ordinasjonen. Denne er forsøkt vernet gjennom en bestemmelse i Kirkelovens § 34. «All prestedtjeneste skal organiseres slik at prestene kan utøve sin tjeneste i samsvar med ordinasjonenes forutsetninger og forpliktelser.» Denne tenkningen må tas vare på i de ordninger det legges opp til.

GRAN KIRKELIGE FELLESRÅD
RÅDHUSVEGEN 39
2770 JAREN

Det er også viktig at biskopene som organ skal beholde sin selvstendighet og ikke under-ordnes Kirkerådet.

Ved å lovfeste soknets rett til prest bekrefter vi den grunnleggende strukturen i kirken slik den er i dag. Dette vil være avgjørende for at vi fortsatt skal ha en landsdekkende folkekirke. En slik bestemmelse i kirkeloven bekrefter også kommunens plikt til å finansiere den lokale kirke.

- At ”**Statens finansiering av kirken**...skal skje gjennom rammetilskudd som Kirkemøtet dis-ponerer, kan være et brukbart forslag. Også kommunenes finansieringsansvar overfor kirken foreslås videreført. Dermed vil mye i praksis bli som før. Men om forslaget skal støttes, må vi få flere tall og alternative konsekvenser på bordet. Særlig opptatt er vi av hvordan vi kan være trygge på spesialmedarbeidere som pt har økonomisk støtte fra staten, også blir tilgodesett i en rammebevilling og at midlene ligger fast til de formål de er definert etter.
- **Pensjonsordning.** Etter en utskilling fra staten vil de kirkelige arbeidstakere ikke lenger være omfattet av et pliktig medlemskap i Statens pensjonskasse. Departementet foreslår at dagens ordning tilbys videreført. Det synes vi er et godt forslag.
- **AFP** er en rettighet som ikke uten videre overføres ved en virksomhetsoverdragelse. Vi støtter forslaget om at prester og andre kirkelige tilsatte som omfattes av virksomhetsoverdragelsen, skal få en midlertidig ordning (mens en tariffrettslig vurdering gjøres)
- **Medbestemmelse.** Vi finner det helt avgjørende at arbeidet med denne virksomhetsoverdragelse er gjenstand for en stor grad av informasjon og drøfting med de tillitsvalgte.
- **Mer om Kirkens økonomiske stilling**
Departementet mener at KM bør bestemme hvordan tilskuddet fordeles på de enkelte kirkelige formålene og hvilke oppgaver og tiltak som bør ha prioritet ved bruken. Her er vi redd for at KM i rammen av en rammebevilling ikke makter å se hvordan de lokale kirkelige formålene er og hvilke oppgaver som bør ha prioritet. Kirke-Norge er mer enn byene. Hvordan kan menigheter i landdistriktene være trygge på at overføres nok penger. Dette bør det arbeides videre med.

Gran 14.11.14

Mvh Jon Skeie, kirkeverge